

for Inspekturerne forhøiede med 200 Rd., fordi der efter Forslaget ikke paaregnes nogen Forøgelse gennem Sædtillægget. At Lønningerne for disse ansvarsfulde og besværlige Embeder i sin Tid ikke ere fastsatte høiere, skyldes formeentlig den Omstændighed, at der er tillagt de Paagjældende Embedsbolig, Brændsel og Gas, foruden deres Lønning. Med Hensyn til det førstnævnte Emolument, der navnlig af Hensyn til Pensionsretten er optaget i Loven, bemærkes, at det, da Boligen tildeels er indrømmet de Paagjældende i Tjenestens Tarv, og i Lighed med hvad der hidtil er skeet, findes billigt, at Boligens Vedligeholdelse afholdes af Statskassen.

ad § 8.

Den særdeles Betydning, det for hele Straffesystemet har, at der ved Fængslerne findes dygtige Sjælsørgere, der ere saaledes stillede, at de kunne offere Fængslet deres hele Tid, i Forbindelse med det særdeles Onstelige i, at Fængselspræsterne lønnes saaledes, at de ikke nødsages til altfor hurtigt at søge anden Befordring, har bevirket, at Man har anseet det rettest i det Hele at bringe Forhøielse i Forslag med Hensyn til Lønningerne for disse Embedsmænd, og navnlig at foreslaae Lønning for en egen Præst ved Viborg Straffeanstalt, hvor Nødvendigheden af en saadan nu, efterat Fængslet tillige er blevet et Cellefængsel, har viist sig endnu mere paatrængende end tidligere. Lønningerne ville formeentlig findes afspejlede efter Embedsvirksomhedens forskellige Omfang, navnlig naar hensees til, at der er tillagt Præsterne ved Bredselille og Horsens Fængsler Embedsboliger og Brændedeputat. Med Hensyn til den disse Embedsmænd tillagte Embedsbolig gjælder samme Bemærkning som med Hensyn til de i forrige § omhandlede.

ad § 9.

Lønningen for Stifts- og Landphysici er forøget med Sædtillæggets Gjennemsnit, noget afrundet. De for Sekretæren ved det Kongelige Sundhedskollegium og for Forstanderen ved Vaccinationsinstituttet ved Lov af 19de

Februar 1861 § 20 bestemte Honorarer synes ikke at egne sig til at fastsættes ved Lønningslov, men kunne rettest henvises til Finantslovens Bestemmelser.

ad § 10.

Istedetfor det ved Loven af 19de Februar 1861 for Distriktslægerne fastsatte System for Alderstillæg er her, som oven antydet, foreslaaet en Klasse=Inddeling i 4 Lønningsklasser. Med Hensyn til Lønningsstørrelserne bemærkes, at de i Loven af 19de Februar 1861 ved Alderstillæg for den Enkelte successive forhøiede Lønninger have været udbetalte efter Sædtillæggets Gjennemsnit med 365 $\frac{1}{2}$ Rd. 490 Rd., 610 Rd., 725 Rd. og 832 $\frac{1}{2}$ Rd. For de 4 foreslaaede Lønningsklasser har Man fundet Lønningsstørrelser af 400 Rd., 600 Rd., 700 Rd. og 800 Rd. passende. Forsaavidt der enkelte Steder er henlagt Embedsbolig eller Embedsjord til et Distriktslægeembede har Man anseet det for rettest, at der i Loven optages en udtrykkelig Bestemmelse om, at saadanne Emolumenter, der ikke ere tilveiebragte ved Opoffelser fra Statens Side, fremdeles ligesom hidtil skulle tilflyde vedkommende Embedsmand uden Afkortning i Lønningen, men at Nyderne paa den anden Side ere pligtige at forrente og afbetale den paa Embedet hvilende Gjæld og at betale Skatter samt aflevere Eiendommen i forsvarelig Stand; det er derhos fundet rettest at udtale, at de nævnte Emolumenter ligesom hidtil ikke skulle komme i Betragtning ved Pensionsberegningen.

Forsaavidt Anvendelsen af det ved denne Paragraf indførte nye System maatte stille nogen af de nu ansatte Distrikts- og Stads-læger ugunstigere end hidtil, er der af Hensyn til Lønningernes ringe Størrelse ved Bestemmelsen i Paragrafens sidste Stykke forbeholdt dem den dem efter Lov af 19de Februar 1861 § 22 tilkommende Ret til Oprykning paa Alderstillæg, saaledes at dette udbetales dem som et personligt Tillæg, der successiv bortfalder med de Beløb, med hvilke deres Lønninger efter det nye System forøges ved Oprykning paa høiere Lønning.